

Sıradaki Şiir 3

– dedakive · 15 Ocak 2026

SIRADAKİ ŞİİR (3)

Bu şiir
ayağa kalkmadı henüz.
Oturmaya devam ediyor.
Çünkü bazı cümleler
aceleyi hiç sevmiyor.

Bir saat var duvarda.
Sanırım çalışmıyor.
Ama bozuk saat, doğru!
Zaten zaman bugün
kimseyi sıkıştırmıyor.

Bu şiir
sessizliğe borçlu.
Sesini oradan almış.
O yüzden bağırsa da
duyulmaz.
Susarsa
anlaşılır mı?
Yoksa ...anlaşılmaz.

Bir masa var.
Üzerinde hiçbir şey yok.
Yine de dolu.
Çünkü beklemek
bir nimet sayılıyor burada.

Bu şiir
kendini anlatmıyor.
Anlatır gibi yapıyor.
Arada bir kelime düşürüyor
Bilerek mi?
Yoksa ...bilmeyerek mi?

Bir pencere daha var.
Ama bu kez dışarı bakmıyor.
İçeriye açık.
Rüzgâr giriyor,
Giren rüzgar...
düşüncelerimizi dağıtıyor da dağıtıyor.

Bu şiir
sonunu bilmiyor.
Bilse de söylemiyor.
Çünkü bazen
bitirmek
başlamaktan daha ağır.

Şimdi burada duruyor.
Ne tamam
ne yarım.

Sıradaki şiir
belki de
tam olarak
bu.
Yahut bu olmalıydı.

13 Ocak 2026